

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8

**FACTORS AFFECTING ACADEMIC ADMINISTRATION
EFFECTIVENESS OF PHRAPARIYATTIDHAMMA SCHOOL
ON GENERAL EDUCATION GROUP 8**

วิเชียร เจริญธรรม¹

วาโร เพ็งสวัสดิ์²

เอกลักษณ์ เพียสา³

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Wichian Charoentham¹

Waro Phengsawat²

Eakkalak Piasa³

Faculty of Education Sakon Nakhon Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: wichian0860778321@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการ 2) ศึกษาปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการ 4) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ และ 5) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 181 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับ

ประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โดยภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ และปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารวิชาการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .534 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ได้ร้อยละ 53.40

5. แนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน 2) ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 3) ด้านการจัดการงบประมาณ

คำสำคัญ : การบริหารวิชาการ; โรงเรียนพระปริยัติธรรม; ประสิทธิภาพ;

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of effectiveness of academic administration, 2) to study factors on relationship and participation of schools and communities, 3) to study the relationship between the factors and the effectiveness of academic administration, 4) to study the predictive power affecting the effectiveness of academic administration; and 5) to study the guidelines for the development of factors affecting the effectiveness of academic administration. The sample group of 181 administrators and teachers from Phrapariyattidhamma School on General Education, Group 8, were selected by the stratified random sampling. The statistics used for data analysis comprised of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and the stepwise multiple regression analysis.

The findings of the research were as follows: 1. The effectiveness of academic administration was found to be overall at a high level. 2. Factors affecting the effectiveness of academic administration were found to be overall at a high level. 3. Factors affecting the effectiveness of academic administration were overall related to the academic administration effectiveness at a statistically significant level of .05 with the moderate correlation. 4. Such factors as the relationship and participation between the school and the community, budget management, educational equipment and technology were found capable to predict the effectiveness of academic administration at a statistically significant level of 0.01 with a predictive coefficient of .534, which could be used to predict 53.4% of the effectiveness of academic administration. 5. The guidelines on development of factors affecting the effectiveness of academic administration consisted of three aspects; 1) the relationship and participation between the school and the community, 2) instructional media and materials as well as educational equipment and technology, and 3) budget management.

Keywords: Academic Administration; Effectiveness; Phrapariyattidham School;

บทนำ

การศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้าน และสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนาโดยมีเป้าหมายให้คนไทยเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข มีความรู้เชิงวิชาการและสมรรถนะทางวิชาชีพ ใฝ่เรียนรู้และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีสุขภาพทั้งกายและใจที่สมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พร้อมกับสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยมุ่งพัฒนาคนไทยเป็น สังคมแห่งคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มีการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการเรียนรู้ไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีสุขภาวะ ประชาชนอยู่ ร่วมกันอย่างสันติสุขและเอื้ออาทร รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและ สร้างสังคมคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 17-19) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดความมุ่งหมาย และหลักการในการจัดการศึกษา “มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 5) และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 37 การบริหารและการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน สถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาของไทยมีคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษาทั้งในส่วนที่เป็นปัจจัยด้านกระบวนการและด้านผลผลิต สถานศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 8)

โรงเรียนถือเป็นสถานศึกษาที่ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้อย่างสูง เพื่อเป็นที่ประสิทธิ ธิ์ ประสาทความรู้อบรมบ่มนิสัยให้ลูกหลานมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ตลอดจนของสังคมและประเทศชาติ ดังนั้น โรงเรียนทุกแห่งจึงได้พัฒนาเพื่อสร้างความ เป็นมาตรฐานของโรงเรียนให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม โดยหันมาเน้น การพัฒนาคุณภาพของนักเรียน เพราะหัวใจของการศึกษาก็คือนักเรียนนั่นเอง จากการประกาศใช้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาขึ้น

อย่างมากมายหลายประการ โดยเฉพาะการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งทุกโรงเรียนจะต้องเร่งพัฒนาจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีคุณภาพ ทั้งมาตรฐานคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพกระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียนและที่สำคัญก็คือจะทำอย่างไรจึงจะให้โรงเรียนเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง (จุฬารัตน์ เปี้ยเหมย, 2550, หน้า 2)

งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น อาจกล่าวได้ว่างานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ, 2553)

การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารโรงเรียน แต่การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนจะมีคุณภาพดีมาน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ที่สำคัญที่สุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งจะต้องให้ความสำคัญแก่งานวิชาการ ต้องเข้าใจขอบเขตการดำเนินงานและภาระหน้าที่ของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างดี การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่น ๆ นั้น เป็นเพียงปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า ก: 20) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจของการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 งาน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยภารกิจหลักของสถานศึกษาที่สำคัญ คือ การบริหารงานวิชาการ ซึ่งปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการประกอบไปด้วย 1) ปัจจัยด้านสภาพของโรงเรียน 2) ปัจจัยด้านผู้บริหาร 3) ปัจจัยด้านครูผู้สอน 4) ปัจจัยด้านชุมชน และ 5) ปัจจัยด้านทรัพยากร สิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจของการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์กำหนด (จิรวินัย มั่นคงวัฒนะ, 2553)

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการมีหลายปัจจัย ดังเช่นงานวิจัยของ ปภาณีย์ ดอกดวง (2560) ที่ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาแก่งโนนกาเร็น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 5 และงานวิจัยของ เขมสร โป่งศรี (2558) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของงานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง ได้แก่ ปัจจัย ด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ปัจจัยด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ และปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์ เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดขึ้นตามความประสงค์ของคณะสงฆ์ โดยให้เรียนทั้งวิชาธรรมและวิชาสามัญควบคู่กันไป โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาโรงเรียนดังกล่าว เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักร และฝ่ายบ้านเมือง กล่าวคือ ทางฝ่ายศาสนจักรก็จะได้ศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ ดำรงอยู่ในสมณธรรมสมควรแก่ภาวะ สามารถดำรงสืบต่อพระพุทธศาสนาให้เจริญสถาพรต่อไป และถ้าหากพระภิกษุสามเณรเหล่านี้ลาสิกขาบทไปแล้วก็สามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันศึกษาของรัฐได้หรือเข้ารับราชการสร้างประโยชน์ให้ก้าวหน้าแก่ตนเอง และบ้านเมืองสืบต่อไปด้วยเช่นกัน (สมศักดิ์ บุญปู, 2555, หน้า 7-8)

การบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นการจัดการศึกษาตามสภาพจริง โดยมีพระภิกษุเป็นผู้มีอำนาจบริหารจัดการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน บูรณาการกับศาสตร์พระพุทธศาสนา จัดการเรียนการสอนวิชาทางโลกและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้าด้วยกัน ผู้เรียนคือพระภิกษุสามเณรเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นในแต่ละปีจำนวนผู้เรียนจะ ลดน้อยลงทุกปี อันเนื่องมาจากผู้เข้ามาบวชเรียนในพระพุทธศาสนาน้อยลง และปัญหาการลาสิกขาออกไปเรียนต่อสายสามัญตามโรงเรียนทั่วไป ในการบริหารงานโรงเรียนนั้น การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญที่สุด เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมการเรียนการสอนการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของโรงเรียนและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดหนองคาย มีโรงเรียนทั้งหมด 42 โรงเรียน ปัจจุบันพบว่าการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรมยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านครูผู้สอน ด้านชุมชน ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านบรรยากาศในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ต้องเข้าใจเรื่องการพัฒนาทางด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทางวิชาการ คุณภาพวิชาการจะเกิดผู้บริหารที่มีประสิทธิผล ที่มีการดำเนินงานตามกระบวนการบริหาร ด้วยความรู้ในหลักการแนวคิดทางการศึกษาอย่างลึกซึ้ง

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 อันประกอบด้วย ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นข้อมูลย้อนกลับ ทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ กำกับ ติดตาม พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการของตนให้เหมาะสม เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8
4. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8
5. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 8

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 จำนวน 340 คน (สถิติข้อมูลโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8, 2563, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 181 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาโดย

การใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วีสดี, 2562, หน้า 191) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 53 ของจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากน้อยตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด แล้วทำการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัด ดังตาราง 3

ตาราง 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

จังหวัด	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. อุดรธานี	178	95
2. หนองคาย	82	44
3. สกลนคร	61	32
4. บึงกาฬ	19	10
รวม	340	181

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน แบบสอบถามมีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ลักษณะแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ลักษณะแบบสอบถามในตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ และนำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป

3. วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ทั้ง 42 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 จำนวน 181 คน

2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 181 คน ในโรงเรียนพระปริยัติ

ธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบ สอบถาม

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไป ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป ซึ่งมีสถิติดังนี้

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ ใช้สถิติเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญและใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item - objective congruence) หาค่าอำนาจ จำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. การวิเคราะห์ระดับ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระ ปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 และ 2) ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation)

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของ โรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการ งบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลการบริหาร วิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5. การศึกษา ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้าน ความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้าน

สื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8

1. ผู้วิจัยจะนำมาหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เพื่อพิจารณาเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8
2. นำข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์มาจัดหมวดหมู่ ศึกษา และทำความเข้าใจข้อมูลที่รวบรวมมาได้ทั้งหมดหลาย ๆ รอบ (Read and Re-read) แล้วหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเหล่านั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อกำหนดทิศทาง (Trend) และสร้างข้อสรุป และนำเสนอโดยอิงกรอบการศึกษาโดยการพรรณนา (Descriptive Analysis) พร้อมอ้างอิงข้อมูลบางส่วนที่เป็นที่มาของข้อสรุปนั้น
3. นำแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมเบื้องต้นและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง
4. จัดทำแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน (FAC₁) ปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ (FAC₅) และปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (FAC₆) มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .534 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ได้ร้อยละ 53.40

5. แนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน 2) ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 3) ด้านการจัดการงบประมาณ

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่งผลต่อการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านการจัดการงบประมาณ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่งผลต่อการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ โรงเรียนมีบรรยากาศทางวิชาการที่ส่งเสริมสนับสนุนต่อการดำเนินงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จ รองลงมาคือ โรงเรียนจัดเตรียมอาคารสถานที่สำหรับดำเนินงานวิชาการอย่างเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีอาคารสถานที่ที่พอเพียงต่อการจัดการศึกษา ส่วนด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่งผลต่อการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ใช้ห้องสมุดและสื่อไอทีในการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือโรงเรียนมีการจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือโรงเรียนมีการจัดเตรียมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษามาสนับสนุน

2. ผลการวิจัยจากการศึกษา ระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อและนวัตกรรม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมวิชาการ โดยด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ โรงเรียนมีการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น รองลงมาคือโรงเรียนมีการประชุมชี้แจงให้คำแนะนำแก่ครู ให้มีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย หลักการโครงสร้างของหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านด้านการส่งเสริมวิชาการ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและการค้นคว้าอยู่เสมอ รองลงมาคือโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณแก่ห้องสมุดให้เพียงพอและใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดนิทรรศการ การประกวดผลงานนักเรียน

3. ผลการวิจัยจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

ศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .687$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 โดยภาพรวม กับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวกทุกด้าน

4. ผลการวิจัยจากการศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการงบประมาณ และด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน และปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .534 โดยปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ได้ร้อยละ 53.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาและปรับปรุง ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์
3. ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 สภาพการบริหารงานในงานด้านอื่น ๆ ตามภารกิจงานของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. โรงเรียนพระปริยัติธรรมควรมีการจัดเตรียมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา มาสนับสนุน และควรขอความร่วมมือ ความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยี การศึกษาได้มีส่วนร่วมให้คำแนะนำ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ สำนักพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานวิชาการอย่างเพียงพอให้กับโรงเรียนพระปริยัติธรรม ให้มากขึ้น และโรงเรียนก็ควรดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียน
3. โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ควรให้ความสำคัญกับห้องสมุด ในโรงเรียน โดยควรจัดหาวัสดุกรรมที่ทันสมัยหรือมุมหนังสือภายในห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าของผู้เรียนและครู และโรงเรียนควรทำการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดนิทรรศการ การประกวดผลงานนักเรียน
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้โรงเรียนพระปริยัติธรรมมีการจัดให้มีการประเมินผลการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน และควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานวิชาการอย่างเพียงพอให้กับโรงเรียนพระปริยัติธรรม
5. โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ควรเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชน ปัจจัยด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และปัจจัยด้านการจัดการงบประมาณ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 8 ตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2547). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: เมธีทิปส์.
- กมลรัตน์ ทิสมบุญ. (2559). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัย ปทุมธานี.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติ การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ
- _____. (2546 ก). *การปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา
- _____. (2546 ข). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา.
- กรุณา ภูมะลิ. (2556). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์* 8 (1).
- เกสสิณี ชิวปรีชา. (2540). *การศึกษาการดำเนินงานทางวิชาการในสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทานสังกัดกรมอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม วัฒนชัย. (2546). *ธรรมาภิบาลกับบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา.
- เชชมสร โข่งศรี. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร.
- จตุรภัทร ประทุม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 27, 119-130.

- จิตติพร จิตตรี. (2556). *ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.
- จिरพันธ์ พิมพ์พันธ์. (2550). *กลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิก.
- จिरวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2555). *การบริหารสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพมหานคร: ศรีเอทีฟคอมมอนส์.
- จุมพรัตน์ เปี้ยเหมย. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2562). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.